

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžr/86/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200497
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek: 1/ F., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXXX/XB, XXX XX A., 2/ J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/X, XXX XX A., obe právne zast. JUDr. Zoltánom Ludikom, advokátom, so sídlom Cukrová 14, 813 39 Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Žilina, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 011 39 Žilina, za účasti účastníkov konania: 1/ Mgr. M. bytom P. XX, XXX XX A., v rade 2/ Lesy SR, š. p., Odštepny závod, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 1, 011 45 Žilina, v rade 3/ Slovenský pozemkový fond, Regionálny odbor, so sídlom Sad SNP 667/10, 010 01 Žilina, v konaní o preskúmanie rozhodnutia Okresného úradu Žilina č. OU-ZA-PLO 2014/00053-1/But zo dňa 17.01.2014, o odvolaní navrhovateľiek proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/26/2014 - 22 zo dňa 23.04.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. apríla 2014, č. k. 29Sp/26/2014 - 22, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím Krajský súd v Žiline postupom podľa § 250p OSP odmietol ako oneskorene podané odvolanie proti rozhodnutiu odporcu č. OU-ZA-PLO 2014/00053-1/But zo dňa 17.01.2014, právoplatnému dňa 25.02.2014, nakoľko navrhovateľky v rade 1/ a 2/ ho podali na poštovú prepravu až dňa 12.03.2014, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 30 dní.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podali včas odvolanie navrhovateľky, zastúpené právnym zástupcom a žiadali, aby príslušný odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že odvolaniu navrhovateľiek zo dňa 12.03.2014 v plnom rozsahu vyhovie a zároveň im prizná nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

V dôvodoch odvolania poukázal na právne vyhodnotenie skutočností zistených krajským súdom a nepoprel, že odvolanie bolo podané až dňa 12.03.2014. Zdôraznili však, že predchádzajúca právna zástupkyňa JUDr. Iveta Reváková, ktorej bolo prvostupňové rozhodnutie doručované ho prevzala dňa 23.01.2014, navrhovateľkám ho však doručila až listami datovanými dňa 27.02.2014 a podanými na poštovú prepravu až 28.02.2014, t.j. po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehoty na podanie odvolania a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia odporcu. Navrhovateľky nemali žiadnu reálnu možnosť podať odvolanie. Poukázali na to, že sám krajský súd v súvislosti s počítaním lehôt citoval ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku. Keďže navrhovateľky (v dôsledku postupu právnej zástupkyne) neboli riadne poučené o možnosti podať odvolanie, žiadali aplikovať ust. § 54 ods. 3 Správneho poriadku, umožňujúceho podať odvolanie v lehote 3 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia. Rovnako poukázali na ust. § 58 - 60 Správneho poriadku, ktoré v prípade rozhodovania správneho orgánu, ako orgánu druhej inštancie ukladajú povinnosť odvolaciemu orgánu preskúmať i oneskorene podané odvolanie z hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Nepovažujú za dôvodné, aby v prípade dvojinstančného konania vedeného v druhom stupni pred súdom v postavení odvolacieho orgánu boli účastníci ukrátení o možnosť využitia tejto úpravy. Takýto postup (vyplývajúci len z toho, že o odvolaní rozhoduje súd) považujú za neodôvodnený a diskriminatívny. Vyslovili názor, že v spojitosti s ust. § 60 Správneho poriadku odvolací orgán bol povinný preskúmať i oneskorene podané odvolanie z hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Poukázali na konštantnú judikaturu (R 23/1994), v zmysle ktorej odmietnutím podaného opravného prostriedku v ich prípade boli poškodené súdom a došlo k porušeniu ich základných práv a slobôd.

Ostatní účastníci konania sa k odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania ,vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§§ 212 ods. 1 OSP, 214 ods. 2 OSP, 250ja ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľiek nie je možné vyhovieť.

Predmetom súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sp/26/2014, podľa Tretej hlavy Piatej časti OSP, Rozhodovania o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov, bolo preskúmanie napadnutého administratívneho rozhodnutia odporcu č. OU-ZA-PLO 2014/00053-1/But zo dňa 17.01.2014, týkajúceho sa reštitučných nárokov uplatnených podľa zákona č. 229/1991 Zb., ktorým odporca priznal reštitučný nárok právnym nástupcom pôvodných vlastníkov Ing. K., Ing. Arch. W., W., Y., JUDr. J.. Právnym nástupcom po označenom navrhovateľovi M. a to F. (navrhovateľka 1/), J. (navrhovateľka 2/) a Mgr. M. nepriznal vlastnícke právo k určeným nehnuteľnostiam ani právo na náhradu, nakoľko nárok pôvodného vlastníka reálne nebol uplatnený a v zákonom stanovenej lehote ho ako oprávnené osoby neuplatnili ani títo právni nástupcovia.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že rozhodnutie pre navrhovateľky 1/, 2/ bolo ich vtedajšej zástupkyňi JUDr. Ivete Revákovkej riadne doručené dňa 23.01.2014. Splnomocnením od navrhovateľiek 1/ a 2/ vo vzťahu k JUDr. Ivete Revákovkej nachádzajúcim sa v administratívnom spise na č. l. 29 je preukázané udelenie splnomocnenia dňa 17.06.1999 na zastupovanie v plnej miere vo veci uplatňovania nároku na vydanie ďalej uvedených lesných pozemkov (porastov a iného majetku) parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX - kat. úz. Trstená, parc. č. XXXX/X, XXXX a XXXX/X - kat. úz. Rajecká Lesná k vybavovaniu s tým súvisiacich záležitostí. Dňom nasledujúcim po doručení napadnutého rozhodnutia odporcu splnomocnenej zástupkyňi, t.j. 24.01.2014 začala plynúť 30 dňová lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula 24.02.2014. Počítanie lehôt je upravené rovnako v § 27 Správneho poriadku ako aj v § 57 OSP. Udelené plnomocenstvo navrhovateľky 1/, 2/ odvolali podaním datovaným dňom 13.04.2014.

Obsahom písomností predkladaných v súvislosti s podaným odvolaním je preukázané, že splnomocnená zástupkyňa JUDr. Iveta Reváková doručila navrhovateľkám kópiu rozhodnutia zo dňa 17.01.2014 ako prílohu listov datovaných dňa 27.02.2014. Navrhovateľky osvedčili, že odporcovi doručovali oznámenie o odvolaní plnomocenstva JUDr. Ivete Revákovkej listom datovaným dňa 15.04.2014. Plnomocenstvom

zo dňa 12.03.2014 obe navrhovateľky splnomocnili na zastupovanie vo veci, podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu Okresného úradu Žilina, pozemkového a lesného odboru č. OU-ZA-PLO 2014/00053-1/But JUDr. Zoltána Ludika, advokáta, Advokátska kancelária Detvai, Ludik, Malý, Udvaros.

Proti rozhodnutiu Okresného úradu Žilina, pozemkového a lesného odboru č. OU-ZA-PLO 2014/00053-1/But zo dňa 17.01.2014 podali navrhovateľky v rade 1/ a 2/ cestou splnomocneného právneho zástupcu odvolanie podaním zo dňa 12.03.2014. V opravnom prostriedku namietali a poukazovali na to, že rozhodnutie je zmätočné a nepreskúmateľné a ako také nesprávne, s uvedením vecných dôvodov

Odporca v písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku uviedol, že považuje podané odvolanie za neopodstatnené, nakoľko rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.02.2014, nakoľko sa proti predmetnému rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote žiadny z účastníkov neodvolal. Až dňa 13.03.2014 bolo na správny orgán doručené odvolanie zo dňa 12.03.2014 navrhovateľiek F. a J. zastúpených JUDr. Zoltánom Ludikom, pričom v správnom konaní boli tieto účastníčky zastúpené JUDr. Ivetou Revákovou na základe splnomocnenia zo dňa 17.06.1999, ktoré bolo dňa 13.04.2014 Mgr. J. a F. odvolané. Odvolanie bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

Krajský súd s poukazom na právnu úpravu § 9 ods. 7 zákona č. 229/1991 Zb. a § 250l a nasl. OSP opravný prostriedok podaný po uplynutí zákonnej lehoty odmietol (§ 250p OSP). Za rozhodujúce považoval, že napadnuté rozhodnutie bolo riadne splnomocnenej zástupkyňi navrhovateľiek doručené 23.01.2014. Odvolanie, resp. opravný prostriedok navrhovateľiek zo dňa 12.03.2014 proti tomuto rozhodnutiu bol daný na poštovú prepravu dňa 12.03.2014, odporcovi bol doručený dňa 13.03.2014. Odporcovi bolo až dňa 15.04.2014 doručené oznámenie, na základe ktorého navrhovateľky odvolali plnú moc vo veci zastupovania v rámci konania pod č. 3381/92 (t.j. tohto reštitučného konania) vo vzťahu k JUDr. Ivete Revákovej. Navrhovateľkám v rade 1/ a 2/ plynula lehota 30 dní na podanie opravného prostriedku - odvolania proti napadnutému rozhodnutiu odporcu, odo dňa doručenia rozhodnutia ich splnomocnenej zástupkyňi JUDr. Ivete Revákovej, teda odo dňa 23.01.2014 a táto plynula do 22.02.2014. Keďže tento deň pripadol na sobotu, táto lehota sa posunula pri aplikácii ust. § 27 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. na najbližší budúci pracovný deň, t.j. na deň 24.02.2014. Dovtedy plynula navrhovateľkám v rade 1/ aj 2/ lehota na podanie opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu, k tomuto dňu mohli navrhovateľky v rade 1/ a 2/ podať s poukazom na § 27 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. odvolanie na správnom orgáne alebo odovzdať na poštovú prepravu.

Podľa § 244 ods. 1 OSP

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250l OSP

(1) Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250b ods.1 OSP

Žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250m OSP

(1) Konanie sa začína na návrh, ktorým je opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu.

(2) Návrh sa podáva na príslušnom súde v lehote tridsiatich dní od doručenia rozhodnutia, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje niečo iné. Návrh je podaný včas aj vtedy, ak bol podaný v lehote na orgáne, ktorý vydal rozhodnutie. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku alebo ak obsahuje nesprávne poučenie, možno ho napadnúť do šiestich mesiacov od jeho doručenia.

Podľa § 250s OSP

Proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a b/. Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku

Tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 Správneho poriadku

Účastníci konania, ich zákonní zástupcovia a opatrovníci sa môžu dať zastupovať advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia.

Podľa § 54 Správneho poriadku

(1) Odvolanie sa podáva na správnom orgáne, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

(2) Odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon.

(3) Pokiaľ účastník konania v dôsledku nesprávneho poučenia alebo pre to, že nebol poučený vôbec, podal opravný prostriedok po lehote, predpokladá sa, že ho podal včas, ak tak urobil najneskôr do 3 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 2 Správneho poriadku

Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania.

Podľa § 60 Správneho poriadku

Odvolací orgán je povinný preskúmať i oneskorené odvolanie z toho hľadiska, či neodôvodňuje obnovu konania alebo zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

Z predloženého súdneho a administratívneho spisu vyplynulo, že odporca v konaní začatom na základe uplatnenia reštitučného nároku v zmysle zákona č. 92/1991 Zb. nepriznal reštitučný nárok navrhovateľkám, ktoré boli v konaní riadne zastúpené ustanovenou zástupkyňou JUDr. Ivetou Revákovou, ktorú písomným splnomocnením zo dňa 17.06.1999 splnomocnili na všetky úkony súvisiace s reštitučným konaním. Medzi účastníkmi je nesporné, že ani ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, dokonca ani ku dňu nadobudnutia jeho právoplatnosti nebolo plnomocenstvo odvolané. Nakoľko bolo plnomocenstvo udelené na celé konania, prešli na splnomocnenú zástupkyňu všetky procesné práva, prostredníctvom ktorých sa navrhovateľky mohli domáhať priznania uplatneného nároku, resp. ďalšej ochrany svojich práv.

Odporca teda postupoval správne, keď po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania, (počítanej rovnako podľa § 57 OSP aj § 27 Správneho poriadku) vyznačil doložku právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Rovnako správne postupoval aj krajský súd, keď odmietol ako oneskorené odvolanie podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty bez ohľadu na to, že sa riadne zastúpené navrhovateľky o vydaní napadnutého rozhodnutia, jeho obsahu a možnosti podať odvolanie dozvedeli od svojej splnomocnenej zástupkyne až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.

Pokiaľ navrhovateľky zastúpené novým právnym zástupcom žiadali, aby na daný prípad boli vzhľadom na osobitné okolnosti vedúce k riziku diskriminácie v dôsledku aplikácie procesnej úpravy OSP aplikované analogicky ust. § 60 Správneho poriadku, resp. aby bolo podané odvolanie prejednané ako podané včas, Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že na takýto postup nie sú zákonné

dôvody.

V prvom rade treba poukázať na úpravu § 1 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého je vylúčená aplikácia jeho ustanovení na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy rozhodujú správne orgány o právach a povinnostiach fyzických osôb, ak to ustanovuje osobitný zákon. Takýmto zákonom je v otázkach úpravy odvolacieho konania proti rozhodnutiu vydanému na základe § 9 ods. 4 v spojení s ust. § 9 ods. 7 zákona č. 229/1991 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 244 ods. 1, § 250l OSP).

K možnosti prípadnej požiadavky na odpustenie zmeškania lehoty Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že ust. § 250b veta druhá OSP, v zmysle § 250l OSP primerane aplikovateľná aj na konanie podľa Tretej hlavy Piatej časti OSP, vylučuje odpustenie zmeškание lehoty na podanie žaloby (odvolania).

Pokiaľ sa navrhovateľky s poukazom na možnú diskrimináciu domáhajú v konaní podľa Tretej hlavy Piatej časti OSP postupu analogického s úpravou § 60 Správneho poriadku, tento nie je možné aplikovať. Ustanovenie § 60 Správneho poriadku v rámci úpravy odvolacieho konania prebiehajúceho pred nadriadeným orgánom verejnej správy predpokladá preskúmanie aj oneskoreného podania z hľadiska, či nezakladá dôvody na obnovu konania (ktorá je v správnom súdnictve výslovne vylúčená ust. § 250s OSP) alebo zmenu rozhodnutia v mimoodvolacom konaní, pričom na rozdiel od § 65 Správneho poriadku procesná úprava Piatej časti OSP žiadnu možnosť preskúmať právoplatné rozhodnutie z podnetu súdu ako odvolacieho orgánu v mimoodvolacom konaní neobsahuje. Navrhovateľky teda žiadajú postup, ktorý zákon nepriamo vylučuje.

Pokiaľ bola spochybňovaná správnosť, resp. preukaznosť poučenia o možnosti podať odvolanie (v nadväznosti na tvrdené plynutie odvolacej lehoty až od doby, kedy sa účastníčky reálne dozvedeli o vydaní a obsahu rozhodnutia odporcu) tento argument rovnako nie je dôvodný. Udelením vyššie uvedeného splnomocnenia JUDr. Ivete Revákovej navrhovateľky so všetkými dôsledkami preniesli na ňu príslušnú časť svojich oprávnení účastníčok správneho konania, vrátane oprávnenia prevziať napadnuté rozhodnutie, podať opravný prostriedok, s čím je nepochybne spojená aj zodpovednosť za prípadné nežiaduce dôsledky nepodania opravného prostriedku.

Taký postup, akého sa dovolávajú navrhovateľky by nedôvodne a neprípustným spôsobom zasahoval do princípu právnej istoty ako dôsledku nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, navyše by vlastne negoval význam a dôvod inštitútu zastúpenia na základe udelenia plnomocenstva v správnom konaní v zmysle § 17 Správneho poriadku.

Vzhľadom na záver, že krajský súd nepochybil, keď odvolanie zo dňa 12.03.2014 podané proti napadnutému rozhodnutiu odporcu zo dňa 17.01.2014 právoplatnému dňa 25.02.2014 odmietol v zmysle § 250p OSP ako oneskorenie podané, Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažuje za dôvodný ani poukaz na ustálenú judikatúru o odňatí práva na prístup k súdu v dôsledku nesprávne odmietnutého odvolania súdom.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol na základe ust. § 250l ods. 2 OSP v spojení s ust. § 246c ods. 1 OSP, § 224 ods. 1 OSP a § 146 ods. 1 písm. c/ OSP upravujúceho rozhodovanie o trovách konania v prípade zastavenia konania, (čo je procesný výsledok obdobný odmietnutiu odvolania). Na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 OSP vzhľadom na špecifickú procesnú úpravu rozhodovania o trovách konania v správnom súdnictve, ktorá v zásade vylučuje priznanie nároku na náhradu trov konania účastníkom odlišným od žalobcu, neboli preukázané dôvody.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.